

Kommunerne til at foretage — jeg gentager det, for at det kan blive slaaet fast —, er, at Kommunalbestyrelserne normerer pr. Husstand et vist Kvantum Brændsel, Tørv, Brænde, Kul, Koks, saaledes som man nu maatte finde det muligt at fordele det blandt Husstandene, og saaledes, som man maatte finde, at hver enkelt Husstand havde Brug for, og for dette Kvantum gives der Nedsættelse i Henhold til Lovens § 1 — jeg tænker her kun paa Nedsættelse med Tilskud fra Staten —, forsaavidt de vedkommende er under de fastsatte Indtægtsgrænser, idet Tilskuddet dog ikke maa bringe Prisen paa disse forskellige Brændselssorter ned under de i Paragrafens sidste Stykke fastsatte Minimumspriser. Under denne Praktisering af Bestemmelserne bliver der tillige Mulighed for i nogen Grad, at tage Hensyn til de særlige Forhold indenfor hver enkelt Husstand, med øget Støtte, hvor Forholdene er vanskelige, og mindsket Støtte, hvor Forholdene er gode. Jeg antager, at den højtærede Indenrigsministers Mening er, at det er paa den Maade, Loven skal bringes til Udførelse rundt om i Kommunerne, og hvis det er det, deler jeg ganske hans Betragtning, men saa vil jeg kun tillade mig paa ny at gentage mit Ønske om, at dette Princip da ogsaa maa komme til de enkelte Kommuners Kundskab ved den højtærede Indenrigsministers Foranstaltning. Det skulde naturligvis bedrøve mig, om der derigennem for den Kommune, som det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (A. P. Hansen) leder, skulde opstaa Vanskeligheder. Han ønsker jo at blive ved at praktisere Loven paa den Maade, som han har gjort de sidste Aar, og det er ogsaa muligt, han kan det, men naar han hævder, at Bestemmelserne er enslydende med Bestemmelserne om Nedsættelse af Priserne paa Brændsel i Loven af 13. Juli 1918, vil ganske utvivlsomt en simpel Gennemlæsning af det foreliggende Lovforslag og af den tilsvarende Bestemmelse i Lovforslaget af 1918 overbevise det ærede Medlem om, at det ikke er Tilfældet.

Det ærede Medlem vilde begrunde Kravet om fortsatte Dyrtidsforanstaltninger med et Ræsonnement, der omtrent var saalydende: den arbejdende Befolkning er ikke bedre stillet nu end i 1914, og

derfor er Dyrtidsforanstaltninger rimelige. Man skulde næsten tro, at det ærede Medlem mente, at der i 1914 blev foretaget Dyrtidsforanstaltninger, thi ellers kan der ikke ligge nogen som helst Begrundelse for en Fortsættelse i hans Bemærkning. Nej, Begrundelsen for en Fortsættelse ligger deri, at der i vort Samfund trods den stærke Indtægtsstigning indenfor store Befolkningsklasser, navnlig i den senere Tid, endnu er et betragteligt Tal af vanskeligt stillede. Det er det, der er Begrundelsen, og ikke Henvisningen til Forholdet mellem Prisniveau og Indtægtsniveau i 1914.

Sluttelig skal jeg gøre opmærksom paa, at hvorledes det nu end gaar med dette Lovforslags videre Behandling her i dette Ting, vil en Ændring være nødvendig. Jeg ved ikke, om den højtærede Minister har haft sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold; hvis ikke, vil jeg tillade mig at gøre ham opmærksom paa, at Lovforslagets § 1 har Gyldighed til 31. Marts 1920, § 2 har Gyldighed indtil 31. Oktober 1919, men i Lovforslagets § 3 siges det, at saafremt en Kommune ikke anvender de ved denne Lovs §§ 1—2 bevilgede Beløb i Lovens Gyldighedsperiode, er Kommunen berettiget til at anvende de tiloversblevne Beløb efter den 31. Oktober 1919. Man kan jo ikke tale om tiloversblevne Beløb efter den 31. Oktober 1919 i Henhold til denne Lovs § 1, der har Gyldighed indtil 31. Marts 1920. Her er selvfølgelig en Inkurie, mulig fra den højtærede Ministers Side eller fra det høje Folketings Side, som maa bringes ud af Verden, og det kan efter min Mening lettest ske ved, at Ordene „§ 1“ i Lovforslagets § 3 slettes, saaledes at § 3 kommer til at lyde: „Saafremt en Kommune ikke anvender de ved denne Lovs § 2 bevilgede Beløb i Lovens Gyldighedsperiode, er Kommunen berettiget til at anvende de tiloversblevne Beløb efter den 31. Oktober 1919.“ Der vil jo med Hensyn til Anvendelsen af Brændselhjælpen heller ingen Skade ske, idet man maa gaa ud fra, at Brændselindkøbene for den kommende Vinter er fuldstændig tilendebragte med Udgangen af Marts Maaned 1920.

J. Chr. Møller: Under Hensyn til de Oplysninger, den højtærede Minister har